

Kad to išmokčiau, man prireikė šio gyvenimo. O pamoka paprasta ir išmintinga. Kol laikomės įsikibę ko nors vieno – akmens, turėklo, ginklo, – negalime atgniaužti rankų ir ištiesti jų į ką nors kita.

Belaikė ir esminė gyvenimo, nukreipto į nežinomybę, drama slypi paprastoje sėkloje. Reikia surizikuoti – kristi į žemę... Tarsi padėti ant žemės akmenį, lazdą ar šautuvą, kurį laikėme sugniaužę, ir tik tada galėsime ką nors statyti, liesti ar kurti muziką.

Tai man primena brolių, kuris niekaip nenorėjo ir nenori atsisakyti praeities. Spaudė ją rankose tarsi virvę, bijodamas, kad ją paleidęs tuojau pat pargrius. Bet kol jis taip gniaužė delnuose savo istoriją, negalėjo apkabinti gyvenimo, esančio tiesiai jam prieš akis, – taip ir gyveno...

Nuo šios tiesos niekur nepabėgsi: reikia turėti tuščias rankas, kad galėtum vėl jas kuom nors pripildyti. Tas pats yra ir su širdimi. Kaip tik todėl kiekvieną dieną, be paliovos, mums reikalinga narsa, drąsa. Reikia surizikuoti – kristi į žemę...

Atėjo laikas padėti ant žemės visus mūsų akmenis. Nes rankos, gniaužiančios akmenis, negali laisvai judėti ir priimti... O širdys, užsidariusios, sugniaužusios praeitį, negali džiaugtis ir laisvai dainuoti.

**“Sėkla yra Dievo žodis, o sėjėjas – Kristus.
Kas jį atranda, gyvens per amžius.”**

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 55, 10–11; Ps 64, 10–14; Rom 8, 18–23

Psalms atliepas

Grūdai nukrito į gerą žemę ir išaugę davė derlių.

Evangelija pagal Matą (13, 1–23)

Vieną dieną, išėjęs iš namų, Jėzus sėdėjo ant ežero kranto. Prie jo susirinko didžiulė minia; todėl jis įlipo į valtį ir atsisėdo, o visi žmonės stovėjo pakrantėje. Ir jis daug jiems kalbėjo palyginimais.

Jis sakė: „Štai sėjėjas išsirengė sėti. Jam besėjant, vieni grūdai nukrito prie kelio, ir atskridę paukščiai juos sulesė. Kiti nukrito ant uolų, kur buvo nedaug žemės. Jie greit sudygo, nes neturėjo gilesnio žemės sluoksnio. Saulei patekėjus, daigai nuvyto ir, neturėdami šaknų, sudžiūvo. Kiti krito tarp erškėčių. Erškėčiai išaugo ir nusmelkė juos. Dar kiti nukrito į gerą žemę ir davė derlių: vieni šimteriopą grūdą, kiti šešiasdešimteriopą, dar kiti trisdešimteriopą. Kas turi ausis, teklausio!“

Evangelijos komentaras:

Evangelijos palyginime dėmesį patraukia sėjėjo neūkiškumas. Koks protingas, save gerbiantis ūkininkas barstytų grūdus, kur papuolė, net ir ten, kur iš patirties žino, kad tikrai nesulauks jokio derliaus? Juk tai tikrai beprasmiškas sunkiai įgyto turto švaistymas! Tuometiniai Jėzaus klausytojai gerai žinojo, kaip Palestinos žemdirbiai brangindavo kiekvieną grūdą, kaip kruopščiai juos surinkdavo, ir atidėję geriausius, saugodavo būsimai sėjai. Tačiau ir mums, vartotojiškai visuomenei, kuriai nesvetimas net ir labai vertingų dalykų nebranginimas, toks sėjėjo elgesys atrodo nesuprantamas ir nelogiškas.

Galime stebėtis ar net piktintis šiuo sėjėju. Bet atkreipkime dėmesį, ką apie jį sako Jėzus, aiškindamas mokiniams palyginimą. Jeigu sėkla – tai žodis apie Karalystę, vadinas, Sėjėjas yra pats Jėzus, Dievo Sūnus, skelbiantis Gerąją Naująją. Kas kas, o Jis tikrai žino, ką, kada ir kaip reikia daryti, kad pasiektų tikslą. O Jo tikslas, Jo didžiausias troškimas, kaip Jis pats sakė – kad nepražūtų nė vienas, kuriuos Jam davė Tėvas.

Tik šis tikslas suteikia Sėjėjui drąsos ir jėgų beatodairiškai, neskaičiuojant nuostolių, negailint energijos plačiais mostais berti Žodžio sėklą. Jis dosniai dalija savo Žodį, kuris yra Gyvenimo ašis. Kiekvienam iš mūsų reikia to atveriančio akis, gydančio, guodžiančio, pakeliančio, gėrį nešančio Žodžio – kvietimo į bendrystę su Dievu. Tai yra taip nuostabu ir taip dieviška: Jėzus braunasi net ir ten, kur mes tikrai nė žiūrėti nepanorėtume – pačiose beviltiškiausiose situacijose, kur, atrodo, negalės prasikalti nė mažiausias gėrio daigelis. Tai parodo skirtumą tarp Dievo logikos ir žmogaus logikos...

Sėjėją palaiko tikrumas, kad Žodis, išeinantis iš Jo širdies, nesugrįš pas Jį bergždžias, bet, kaip sako pranašas Izaijas, įvykdys, ko Jis trokšta. Sėjėjas žino, kad bus daug tokių grūdų, kurie atneš šimteriopą derlių. Normalus derlius būtų dešimt, dvidešimt, na, gal trisdešimt grūdų vienoje varpoje. Jėzus iš anksto džiaugiasi žmogui sunkiai įsivaizduojamu derliumi – tų, kurie priima Jį į savęs pažinimą gerai išpurentą dirvą, ir leidžia geram daigui užaugti. Žmonijos istorija turi būrius trisdešimteriopą, šešiasdešimteriopą ir šimteriopą vaisių subrandinusių žmonių; į šį būrį esame ir mes buriami.

Sėjėjo troškimas aiškus – kad kiekvienas Jį girdintis būtų gera dirva, duodanti gausų derlių. Kuo aš galiu prie to prisidėti? Visų pirma galiu linkėti sau ir visiems žmonėms tos Dievo malonės, būti gera dirva Jo gėrio sėklai. Galiu mokytis iš Sėjėjo būti panašus į Jį – dosnus Jo Meilės ir Gailestingumo žinios nešėjas savo aplinkoje. Tuo būdu įsitrauksiu į tą darbą, į kurį taip primygtinai visus kviečia pop. Pranciškus: „Iškvokime save su atsidavimu, tačiau nepretenduokime matyti išorinių rezultatų. Žinokime tik tai, kad savęs dovanojimas yra būtinas. Išmokime pailsėti švelniame Tėvo glėbyje, dirbdami su kūrybingu ir dosniu atsidavimu. Ženkime pirmyn, darykime viską, ką galime, bet palikime Jo rūpesčiui mūsų pastangas padaryti vaisingas taip, kaip Jam norisi.“

Laisvi ir išlaisvinti žmonės

Visada susimąstyk apie tai, ką darai

Norėčiau apsistoti prie dviejų esminių vertybių: laisvės ir tarnystės. Visų pirma būkite laisvi žmonės! Ką noriu tuo pasakyti? Galbūt manoma, kad laisvė yra daryti viską, ką noriu; arba leisti į ribines patirtis, norint pajusti svaigulį ir įveikti nuobodulį. Tai nėra laisvė. Laisvė reiškia mokėti susimąstyti apie tai, ką darome, mokėti įvertinti, kas yra gerai, o kas – blogai, koks elgesys ugdo. (Laisvė) reiškia visada pasirinkti gerį. Mes esame laisvi gėriui. Šiuo atveju nebijokite eiti prieš srovę, nors tai ir nėra lengva! Būti laisviems, kad visada galėtumėte pasirinkti gerį, reikalauja daug pastangų, tačiau tai iš jūsų padarys tvirtą stuburą turinčius žmones, mokančius žvelgti gyvenimui į akis, turinčius drąsos ir kantrybės. *(Kalba, 2013 m. birželio 7 d.)*

Susirūpinimas yra gera sėkla

Kai giradžiu, kad jaunuolis ar jaunuolė yra susirūpinęs, jaučiu pareigą tarnauti šiems jaunuoliams, pasitarnauti šiam nerimui, nes tas nerimas yra tarsi sėkla, kuri vėliau augs ir duos vaisių. O aš šių akimirka jaučiu, kad su jumis tarnauju tam, kas šiuo momentu brangiausia, tai yra jūsų susirūpinimui. *(Susitikimas su jaunimu, 2014 m. kovo 31 d.)*

Priimk įsakymus kaip kelią į visišką sąvės realizavimą

Dešimt Dievo įsakymų nurodo laisvės kelią, kuris randa pilnatvę Dvasios įstatyme, surašytame ne akmens plokštėse, bet gyvų širdžių plokštėse: štai čia užrašyti dešimt Dievo įsakymų! Nepaprastai svarbu prisiminti tą momentą, kai Dievas izraeliečiams per Mozę perduoda dešimtį Dievo įsakymų. Tauta prie Raudonosios jūros pajuto didį išsilaisvinimą; ranka prisilietė prie Dievo galios ir ištikimybės, Dievo, kuris išlaisvina. Dabar pats Dievas, (apsireiškęs) ant Sinajaus kalvos, nurodo savo tautai ir visiems mums kelią, kuriuo turime eiti, kad išliktume laisvi, kelią, kuris įrašytas žmogaus širdyje kaip universalus moralinis įstatymas. Dešimt Dievo įsakymų turėtume matyti ne kaip laisvės apribojimą, ne, tai ne laisvės apribojimas, turime matyti juos kaip nuorodas į laisvę. Tai ne apribojimai, bet nuorodos į laisvę! Jie mus moko vengti vergijos, kuriai mus pajungia daugybė mūsų pačių susikurtų stabų, – ne kartą per istoriją tai patyrėme, patiriame tai ir dabar; jie mus moko atsiverti platesnei nei materialinė dimensijai, gyventi gerbiant žmones, nugalint galios, pinigų troškimą, kai siekiama turėti kuo daugiau, mus moko būti sąžiningus ir nuoširdžius savo santykiuose, saugoti visą kūriniją bei maitinti mūsų planetą aukštais, kilniais, dvasiniais idealais. Laikytis dešimties Dievo įsakymų reiškia būti ištikimiems sau patiems, mūsų autentiškiausiai prigimčiai ir žengti į tikrąją laisvę, kurią Kristus nurodė Palaiminimuose. *(Vaizdo žinia, 2013 m. birželio 8 d.)*

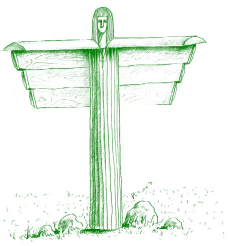
Tai Dievas mus išlaisvina

Gyvas Dievas mus išlaisvina! Sakykime “taip” meilei ir “ne” egoizmui, sakykime “taip” gyvenimui ir “ne” mirčiai, sakykime “taip” laisvei ir “ne” vergavimui daugybei mūsų šiuolaikinių stabų; trumpiau tariant, sakykime “taip” Dievui, kuris yra meilė, gyvenimas ir laisvė bei niekada nenuvilia, Dievui, kuris yra Gyvas ir Gailestingas. Tik tikėjimas Gyvu Dievu mus gelgsti; Dievu, kuris Jėzuje Kristuje per Šventosios Dvasios malonę mums dovanuoja savo gyvenimą ir todėl mes gyvename kaip tikri Dievo vaikai su Jo gailestintumu. Šis tikėjimas mus išlaisvina ir padaro laimingus. *(Homilija, 2013 m. birželio 16 d.)*

Skaityk Dievo ženklus savo gyvenime

Vis labiau mylėkite Jėzų Kristų! Mūsų gyvenimas yra atsakymas į Jo kvietimą ir jūs būsite laimingi bei gerai sukursite savo gyvenimą, jeigu mokėsite atsiliepti į šį šaukimą.

šventėje!

Parapijos skelbimai

Šv. Onos šventė Viršužiglyje

Liepos 26 d., sekmadienį, 13 val., Viršužiglio bažnyčioje bus švenčiama Šv. Onos šventė. Tai Viršužiglio bažnyčios titulinė šventė.

Pakuonio bažnyčioje liepos 26 d., sekmadienio Eucharistija bus švenčiama 10 val., o Piliunos koplyčioje tame sekmadienyje Eucharistija nebus švenčiama.

Planuokime, ruoškimės ir visi susirinkime Viršužiglyje Šv. Onos

Pirmosios Komunijos šventė Viršužiglio bažnyčioje

Švenčiant Šv. Onos šventę Viršužiglyje, ją švesime kartu su šeimomis, kurios šiais metais ruošia savo vaikus pirmajai Komunijai. Vaikai pirmą kartą pilnai dalyvaus Eucharistijos šventime – dalyvaudami ir Komunijoje – bendrystėje su visais susirinkusiais ir pačiu Jėzumi, priimant Jį duonos ir vyno pavidalais.

Pirmoji Išpažintis, Susitaikinimo sakramentas, Viršužiglio bažnyčioje

Liepos 23 d., vakare 19.30 val., vyks Komunijos šventei besiruošiančių vaikų pirmoji išpažintis. Tuo pačiu kviečiami ir visi norintys švęsti Susitaikinimo sakramentą.

Susitaikinimą švęsdami, atleidimo dovaną gavę, kur kas šventiškesne širdimi švęsimė ir parapijos šventę!

Kviečiame rengti parodas savo bažnyčioje

Kartais mūsų bažnyčiose yra rengiamos fotografijos, tapybos bei kitų vizualiųjų menų parodos. Kviečiame visus ruošti savo tokias parodas, visiems parodyti savo darbus.

Dėl parodų eksponavimo prašome kreiptis į kun. Rimą.

Jauskite Viešpaties buvimą savo gyvenime. Jis yra šalia kiekvieno iš jūsų kaip draugas, kaip bičiulis, kuris moka jums padėti ir jus suprasti, kuris jus padrąsina sunkiais momentais ir niekada jūsų nepaliekia. Melsdamiesi, kalbėdamiesi su Juo, skaitydami Bibliją, pamatysite, kad Jis iš tiesų yra šalia jūsų. Taip pat išmokite perskaityti Dievo ženklus savo gyvenime. Jis visada su mumis kalba, taip pat ir per mūsų laikmečio bei mūsų kasdienės egzistencijos dalykus; tik nuo mūsų priklauso, ar Jį išgirsime. (*Kalba, 2013 m. birželio 7 d.*)

Bus daugiau.

Ištraukos iš pop. Pranciškaus knygos „Šio gyvenimo laimė“

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.